

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/166/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201019
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014201019.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa: W. W., bytom M. 7, XXX XX N., zastúpený advokátkou: JUDr. Gabrielou Jablonskou, advokátska kancelária so sídlom Letná 47, 040 01 Košice, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 3 Sd/59/2014 - 58 zo dňa 01.04.2015, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 3 Sd/59/2014 - 58 zo dňa 01.04.2015, mení tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 31.7.2014 v spojení s rozhodnutiami zo dňa 22.9.2014 a 4.12.2014 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov poskytnutej právnej služby v sume 285,66 € do rúk právnej zástupkyne navrhovateľa (JUDr. Gabriela Jablonská) v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. 3 Sd/59/2014 - 58 zo dňa 01.04.2015, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 31.7.2014 v spojení s rozhodnutiami zo dňa 22.9.2014 a 4.12.2014, ktorými navrhovateľovi priznala starobný dôchodok vo výške 745,40 € mesačne od 12.2.2013, 754,20 € mesačne od 1.1.2014 a 759,40 € mesačne od 1.1.2015 podľa § 65, §274, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

V odôvodnení uviedol, že zásadnej požiadavke navrhovateľa, aby jeho starobný dôchodok bol vypočítaný bez obmedzenia priemerného mesačného zárobku nebolo možné vyhovieť s poukazom na § 293k ods. 7 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z. z ktorého vyplýva, že na účely určenia sumy starobného dôchodku podľa predpisov účinných do 31.12.2003 poistenca uvedeného v § 261 ods. 1 sa odseky 1 a 6 nepoužijú. Mal za to, že uvedené platí aj na určenie sumy dôchodku podľa §

274 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, čo znamená, že nároky navrhovateľa vyplývajúce zo zaradenia jeho zamestnania do II. pracovnej kategórie sa priznávajú až do 31.12.2023, ale pri určení výšky starobného dôchodku sa priemerný mesačný zárobok musí vypočítať podľa § 12 ods. 6 zákona o sociálnom zabezpečení teda s obmedzením priemerného mesačného zárobku. Keďže postup odporkyne považoval za zákonný jej rozhodnutia potvrdil a neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ včas podaným odvolaním navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a priznať mu starobný dôchodok vo výške ním určenej aj s príslušnými valorizáciami, ktorý výpočet v odvolaní podrobne špecifikoval. Rozpor s odporkyňou videl v jej odmietnutí akceptovania pre výpočet dôchodku neobmedzený mesačný príjem, ktorý by mu umožnil zachovať nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnania do I. a II. pracovnej kategórie. Apeluje na racionálny výklad ustanovenia § 274 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1.7.2008.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia postupovala správne a navrhovateľovi bol starobný dôchodok priznaný podľa platných právnych predpisov. V napadnutom rozhodnutí vyčerpávajúco vysvetlila postup pri zhromažďovaní potrebných dôkazov (základ nároku, určenie sumy starobného dôchodku, POMB, všeobecný vymeriavací základ, obdobie dôchodkového poistenia, aktuálna dôchodková hodnota a iné kritéria nevyhnutné pre výpočet dávky), ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia. Uviedla, že na podklade uvedeného boli pre účely nároku na starobný dôchodok v plnom rozsahu uplatnené oba zákony - zákon č. 100/1988 Zb. a zákon č. 461/2003 Z.z. a navrhovateľovi sa vypláca vyšší dôchodok aktuálne valorizovaný. Rozsudok krajského súdu považuje za skutkovo a právne zákonný a preto ho žiada potvrdiť ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Z obsahu administratívneho spisu odporkyne odvolací súd mal preukázané, že táto navrhovateľovi rozhodnutiami č. XXX XXX XXXX X z 31.7.2014 v spojení s rozhodnutiami zo dňa 22.9.2014 a 4.12.2014 bol § 65, § 274 a § 82 zákona priznal starobný dôchodok vo výške 745,40 € mesačne od 12.2.2013, 754,20 € mesačne od 1.1.2014 a 759,40 € mesačne od 1.1.2015 podľa § 65, §274, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a to na podklade jeho žiadosti zo 17.07.2014, pričom starobný dôchodok žiadal priznať od 12.02.2013. V odôvodnení rozhodnutia mu zhodnotila obdobie dôchodkového poistenia, rozhodujúce obdobie na výpočet dôchodku, sumy vymeriavacích základov na určenie poistného na dôchodkové poistenie, všeobecné vymeriavacie základy a osobné mzdové body uvedené v osobnom liste, ktoré sú prílohou rozhodnutia a jeho neoddeliteľnou súčasťou. Rozhodnutie navrhovateľovi doručila do vlastných rúk a tento v zákonnej lehote podal návrh na jeho preskúmanie.

Odporkyňa dôvodila, že zákon č. 100/1988 Zb. bol zrušený s účinnosťou od 1. januára 2004 zákonom č. 461/2003 Z.z., ktorý v prechodných ustanoveniach - § 260 ods. 1 stanovil, že dávky dôchodkového zabezpečenia priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za dávky podľa tohto zákona, a to v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a ak nárok na výplatu dávok trval k 31. decembru 2003, dávky sa vyplácajú aj po tomto dni za podmienok

ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže na navrhovateľa sa vzťahuje ustanovenie § 274 zákona v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa zachováva nárok vyplývajúce zo zaradenia zamestnania do zvýhodnenej pracovnej kategórie a suma dôchodku nemôže byť nižšia, ako suma dôchodku určená podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003, bol jeho dôchodok vypočítaný aj podľa týchto právnych predpisov. Navrhovateľ vykonával zamestnanie zaradené do zvýhodnenej pracovnej kategórie, ktoré nový zákon nepozná, ale za určitých podmienok sa zachováva, suma jeho starobného dôchodku je určená podľa oboch zákonov (už uvedených vyššie) a porovnaná.

Krajský súd aj odporkyňa správne uviedli, že pre určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. je potrebné postupovať v súlade s § 12 ods. 6, ktorý upravuje výpočet priemerného mesačného zárobku (PMZ) a nový zákon zasa v § 66 ods. 1 vyslovene ustanovuje, že suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

O nároku na starobný dôchodok bolo rozhodnuté na podklade správne zhodnotených období dôchodkového poistenia, vymeriavacích základov podľa evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia, ktoré navrhovateľ podpísal a tieto nenamieta. Konkrétna suma dávky bola určená v súlade s platnými právnymi predpismi účinnými v čase vzniku nároku na starobný dôchodok, a preto odporkyňa bola povinná tieto predpisy aplikovať aj vrátane zákonných obmedzení.

Odvolací súd je v zhode s názorom krajského súdu, že odporkyňa nepochybila, keď pri výpočte starobného dôchodku postupovala podľa už vyššie citovaných ustanovení, pretože zákonné postupy nemohla svojvoľne ignorovať podľa predstáv navrhovateľa.

Na druhej strane však, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutia odporkyne, napriek doplneniu dôvodov (22.9.2014) neobsahujú dostatočne prehľadný porovnávajúci výpočet PMZ s redukciami a tým aj vyčerpávajúce vysvetlenie ustanovenia § 293 ods. 7 zákona o sociálnom poistení. Nestačí v danom prípade uviesť iba zákonne citácie a výsledné sumy jednotlivých zákonných prepočtov. Je nutné uviesť aj samotný postup prepočtov. Táto skutočnosť spôsobila nepreskúmateľnosť zásadnej argumentačnej časti napadnutého rozhodnutia.

Vzhlľadom na uvedené odvolací súd na rozdiel od krajského súdu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je čiastočne nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil a vec vrátil odporkyňu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní odporkyňa rozhodne o žiadosti znovu, pričom nové rozhodnutie v súlade s § 209 ods. 4 zákona č.461/2003 Z.z. riadne odôvodní podľa vyššie uvedených pokynov.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 250k ods. 1 v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ mal v konaní úspech a preto mu súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil náhradu trov konania za 4 úkony právnej pomoci v úhrnnej výške 285,66 € spolu s režijným paušálom, ktorú špecifikoval nasledovne (§ 11 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov):

- 2 úkony právnej služby za rok 2014 prevzatie a pojednávanie - 2x po á 61,84 € plus 2 x po á 8,04 € režijný paušál;

- 2 úkony právnej služby za rok 2015 pojednávanie a odvolanie 2x po á 64,53 € plus 2 x po á 8,39 € režijný paušál, ktorú sumu je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 149 ods. 1 v spojení s § 160 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.